

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1973 r.

w sprawie zmiany uposażenia zasadniczego dla niektórych pracowników zatrudnionych na stanowiskach stażystów.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), art. 2 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Ministerstwa Kolei (Dz. U. Nr 34, poz. 260), art. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych pracach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216), art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) oraz art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowisk, uposażeń zasadniczych oraz dodatków specjalnych pracowników ministerstw (urzędów centralnych), stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101, z 1972 r. Nr 55, poz. 369 oraz z 1973 r. Nr 46, poz. 271), pod lp. 15 ustalone dla stażysty z wykształceniem wyższym uposażenie zasadnicze w kwocie „1800—2200” zastępuje się uposażeniem w kwocie „1800—2400”.

§ 2. W części A i B tabeli stanowisk, kwalifikacji, wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków specjalnych pracowników rad narodowych, stanowiącej załącznik nr 1

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych (Dz. U. Nr 15, poz. 101), pod lp. 8 ustalone dla stażysty z wykształceniem wyższym wynagrodzenie zasadnicze w kwocie „1600—2000” zastępuje się wynagrodzeniem w kwocie „1600—2400”.

§ 3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 37, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tabeli stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia, w części I Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem, pod lp. 18 ustaloną dla stażysty grupę uposażenia zasadniczego „22—20” zastępuje się grupą uposażenia „22—18”;
- 2) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych, stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia, w części III pod lp. 1 ustaloną dla stażysty z wykształceniem wyższym grupę uposażenia zasadniczego „22—20” zastępuje się grupą uposażenia „22—19”.

§ 4. Wprowadzenie w życie przepisów niniejszego rozporządzenia powinno nastąpić w ramach planowanego funduszu płac jednostek, o których mowa w § 1, 2 i 3.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 grudnia 1973 r.

w sprawie przekazania majątku Przedsiębiorstwa Budownictwa Jednorodzinne w Warszawie Stołecznemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

Na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94, z 1971 r. Nr 27, poz. 249, z 1972 r. Nr 11, poz. 77 i z 1973 r. Nr 48, poz. 282), art. 162 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy przekazuje z dniem 1 stycznia 1974 r. Stołecznemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego majątek

(aktywa i pasywa) Przedsiębiorstwa Budownictwa Jednorodzinne w Warszawie, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem”.

2. Środki trwale Przedsiębiorstwa podlegają przekazaniu nieodpłatnie, a pozostały majątek odpłatnie na własność.

3. Przekazanie majątku nastąpi według bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 1973 r.

4. Przekazaniu podlegają również zadania planowe i środki na ich wykonanie oraz prawa i obowiązki, w szczególności wynikające z umów zawartych przez Przedsiębiorstwo.

§ 2. Z dniem przekazania majątku Przedsiębiorstwa wszystkie domy jednorodzinne, dla których zatwierdzono założenia techniczno-ekonomiczne, będące w trakcie budowy lub wybudowane i nie sprzedane do dnia przejęcia majątku Przedsiębiorstwa, zostaną sfinansowane i przydzielone na zasadach obowiązujących w wielorodzinnym budownictwie spółdzielczym własnościowym.

§ 3. Pracownicy zatrudnieni w Przedsiębiorstwie przechodzą do pracy w Stołecznym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płac.

§ 4. 1. Stołeczny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zapewni, w ramach przepisów obowiązujących organizacje spółdzielcze, realizowanie niskiego budownictwa jednorodzinne.

2. Zachowują moc dotychczasowe uprawnienia Przedsiębiorstwa określone odrębnymi przepisami.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

290

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1973 r.

w sprawie opłaty leśnej.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr 48, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłacie leśnej podlega obszar lasów i gruntów leśnych:

- 1) nie stanowiących własności Państwa,
- 2) stanowiących własność Państwa, a oddanych w zarząd i bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym lub uspołecznionym gospodarstwom rolnym,
- 3) stanowiących mienie gminne.

§ 2. 1. Opłatę leśną pobiera się w wysokości 75 zł rocznie od 1 ha obszaru lasów i gruntów leśnych; jeżeli obszar ten wynosi część hektara, stosuje się proporcjonalnie część stawki, nie mniej jednak niż 10 zł.

2. Opłatę leśną pobiera się bez względu na to, czy lasy i grunty leśne podlegają opodatkowaniu podatkiem gruntowym, czy są od tego podatku zwolnione.

§ 3. 1. Wymiaru i poboru opłaty leśnej dokonują łącznie z wymiarem i poborem podatku gruntowego naczelnicy gmin (miast i gmin), miast i dzielnic oraz prezydenci miast.

2. Jeżeli osoby obowiązane do uiszczenia opłaty leśnej nie są podatnikami podatku gruntowego, dokonuje się tylko wymiaru i poboru opłaty leśnej.

§ 4. 1. Organy określone w § 3 ust. 1 przekazują właściwym okręgowym zarządom lasów państwowych na odrębny rachunek bankowy sumę stanowiącą 90% globalnej kwoty wymiaru opłaty leśnej za dany rok.

2. Przekazania należnej sumy opłaty leśnej dokonuje się jednorazowo, najpóźniej w ciągu miesiąca po upływie terminu płatności pierwszej raty podatku gruntowego.

§ 5. 1. Wpływy z opłaty leśnej przekazane okręgowym zarządom lasów państwowych przeznacza się jako pomoc finansową na zagospodarowanie lasów określonych w § 1, a w szczególności na:

- 1) odnawianie lasu i zalesianie nieużytków,
- 2) przebudowę drzewostanów źle produkujących (negatywnych),

- 3) pielęgnowanie gleby, upraw i młodników,
- 4) melioracje leśne, zabiegi agrotechniczne i nawożenie,
- 5) ochronę lasu przed szkodliwymi owadami i pasożytami roślinnymi oraz pożarami i innymi klęskami żywiołowymi,
- 6) przeciwdziałanie erozji wodnej i wietrznej,
- 7) nagradzanie za prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej.

2. Nie wykorzystane wpływy z opłaty leśnej przechodzą na rok następny.

3. Wpływy i wydatki z opłaty leśnej są objęte planami gospodarczo-finansowymi przedsiębiorstw lasów państwowych, uzgodnionymi z terenowymi organami administracji państwowej.

§ 6. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydaje wytyczne w sprawie włączania kwot uzyskanych z opłaty leśnej do planów gospodarczo-finansowych przedsiębiorstw lasów państwowych, planowania i ewidencji wpływów oraz wydatków pokrywanych z tej opłaty.

§ 7. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie opłaty leśnej (Dz. U. Nr 45, poz. 272),
- 2) § 34 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1970 r. w sprawie opłaty skarbowej (Dz. U. z 1970 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 24, poz. 195, z 1972 r. Nr 55, poz. 375 oraz z 1973 r. Nr 18, poz. 106 i Nr 25, poz. 145),
- 3) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 października 1960 r. w sprawie zasad i trybu wymiaru i poboru opłaty leśnej (Dz. U. Nr 49, poz. 292),
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 października 1960 r. w sprawie zasad i trybu włączania kwot uzyskanych z opłaty leśnej do planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstw lasów państwowych (Monitor Polski Nr 86, poz. 392).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz